

Brigade

so socialistična oblika dela, zato naj ne bo vasi, zadruga, tovarne niti šole ali pisarne brez njih!

Da bomo pravočasno in uspešno končali žetev in mlačev

Žetev se že začenja. Skoraj povsod začnejo žetelci in kmalu bodo končane zadnje priprave za žetev pšenice in rži ter za mlačev.

Organizacijske in tehnične priprave na žetev in mlačev je treba opraviti temeljito in s polno odgovornostjo, in to iz naslednjih razlogov:

1. Zetvena kampanja in mlačev je v času, ko se v kmečkem gospodarstvu kar gromadno razna dela: spravljanje sena, škropljenje vinogradov in borba z rastlinskimi škodljivci sploh, delo v hmeljnikih, nega posevkov krompirja, koruze, sladkorne pese in raznih povrtin.

2. Žetev in mlačev je treba končati čimprej, da ne izpostavimo pridelkov kvarjenju in znatnim izgubam, ki bi običajno zmanjšale planirano količino pridelka in.

3. Zaradi skrčenja delovne sile na podeželju, ker so šli tisoči iz naših vasi na gradbišča, v frontne brigade itd.

Pomoč pri žetvi in mlačvi je patriotična dolžnost slehernega državljanca, predvsem pa tistih, ki so za nemoteno in pravočasno izpolnitev dela neposredno odgovorni.

Ljudski odbori in množične organizacije so dobili za žetev in mlačev potrebne organizacijske in tehnične navodila. Ta navodila naj ne ostanejo mrtva črka; treba jih je takoj spravi v življenje po naših vaseh.

Predvsem je nujno, da za žetev in mlačev mobiliziramo vse notranje rezerve prevoznih sredstev, zlasti pa je treba kar najbolj racionalno izkoristiti vse žetvene stroje in mlatilnice.

Žetveno akcijo je mogoče opraviti ob razmeroma majhnem številu delavcev, če smotrno uporabimo kmetijske stroje, ki so predvsem pri bogatejših kmetih zelo slabo izkoriščeni. To akcijo pa mora organizirati in voditi ljudski odbor, ne le, ker je zanj odgovoren, temveč tudi za to, da ji da pravo politično vsebino in onemogoči delo spekulativcev in saboterjev.

Kapaciteta žetvenih strojev pri nas je tolikšna, da je mogoče z njimi v žetveni sezoni 18 dni v ravninskih in hribovskih predelih ob pravilni razmestitvi požeti okrog četrtno našega letošnjega pridelka. Seveda je mogoče to površino še povečati, če bodo ljudski odbori dobro organizirali istočasno kompleksno žetev na sosednjih manjših parcelah.

Se veliko več imamo mlatilnic. Velike mlatilnice državnega, zadrugnega in deloma privatnega sektorja lahko ob pravilni razporeditvi na mlatilne centre v dvajsetih delovnih dneh omlatijo 69% planiranega žitnega pridelka. Male motorne mlatilnice pa v štirih delovnih dneh 25% celokupne žetve. Z motornimi mlatilnicami lahko torej omlatimo 94% letošnje žetve, tako da bi bilo treba zmlatiti z mlatilnicami na pogon z vitli, na roko ali s cepci le 6%. To pa pride v poštev predvsem v goratih predelih, ki so nedostopni za večje motorne mlatilnice, in kjer so majhne površine posejane z žitom, namenjenim predvsem za samoprehrano.

V zvezi z žetvijo in mlačvijo čakajo ljudske odbore, zlasti pa okrajna poverjenišтва za kmetijstvo zelo odgovorne naloge. Treba je točno ugotoviti v okraju in na posameznih področjih število in dnevno kapaciteto žetvenih strojev in mlatilnic z vseh sektorjev (kmetijska strojna služba, drž. posestva, ekonomije, obdelovalne zadruga, splošne kmetijske zadruga, privatniki), delovne sile strokovne osebe, vprežne sile. Na podlagi tega morajo takoj, če že niso, izdelati podrobne operativne načrte izkoriščanja vseh strojev, delovne sile in vprežne živine.

Operativni plan določa za vsak žetveni stroj in vsako mlatilnico proizvodno nalogo. Za mlatilnice določijo okrajni ljudski odbori sporazumno s krajevnimi odbori po terenskih razmerah mlatilne centre, kjer bodo stale mlatilnice, ker je važno, da se izognemo nepotrebni premikanju mlatilnic zaradi varčevanja časa, varovanja strojev in lažje kontrole pridelka. Zato je treba dobro organizirati dovoz žita mlatilnicam. Za vsako mlatilnico zadolže ljudski odbori mlatilničarja, ki je odgovoren za pravočasno izpolnitev postavljene naloge, ter ostalo osebje. Važno je, da KLO-ji zlasti pa masovne organizacije poskrbe za namestitve in preskrbo osebja mlatilnic in žetvenih strojev.

O mnogih nalogah v zvezi z žetvijo in mlačvijo so ljudski odbori podrobno obveščeni. Z vsemi temi nalogami — kot so pomoč pri ugotavljanju razpoložljivih strojev, določevanje mlatilnih centrov, kontrola nad delom mlatilnic, kontrola nad količino pridelka in sploh pomoč pri izvajanju vseh navodil na terenu — naj podrobno seznanijo frontne organizacije in aktiviste, zakaj uspešna in pravočasna žetev in mlačev je zdaj najvažnejša proizvodna akcija v kmetijstvu.

Številne frontne brigade, ki so se organizirale po naših vaseh in so svoje preizkušnje dobro opravile pri letošnji končni in drugih delih, naj z vso vno-

sodelujejo, predvsem pa naj pomagajo v ogroženih predelih zadrugam, ekonomijam in posameznikom, ki so brez strojev in delovne sile.

Pravočasna in uspešna žetev in mlačev letos ni samo zadeva odgovornih kmetijskih forumov in delovnih kmetov, ni le tehnična, pač pa izrazito politična naloga naših ljudskih odborov, partijskih organizacij, osvobodilne fronte in njenih množičnih organizacij. To je naloga, ki terja odlično in resno bor-

bo za pravočasno in popolno zagotovitev planiranih žitnih fondov in s tem nemoteno preskrbo delovnega ljudstva s kruhom.

Aktivisti, brigadirji obdelovalnih zadrug, kmetijski delavci, upravniki posestev in ekonomij, delovni kmetje, borci za visoke pridelke, agronomi in kmetijski strokovnjaki: **Ne pustimo propasti niti enega zrna letošnje žetve!** Popolnoma naš socialistični žitni fond za prehrano delovnega ljudstva mest in vasi, zagotovimo kruh vsem delovnim ljudem! **Ustavljajmo žitne rezerve naše socialistične države!** Ustavimo naše semenske fonde! **Razkrinkajmo špekulante in saboterje na naši žitni fronti!**

Tudi vključevanje novih delavcev v industrijo je preizkusni kamen zavesti, tako oblastnih organov, kakor posameznih frontovcev

Vključevanje stalne delovne sile za težko industrijo in zbiranje frontovcev za brigade na gradbišča je močno razgibalo življenje po vaseh v okraju Celje-okolica. Ob vsakem srečanju razgovarjajo vaščani med seboj, kdo bo šel od ene ali druge družine v frontno brigado, ali se bo za stalno vključil v produkcijo.

Skrb za obdelovanje zemlje je vsakodnevni razgovor slehernega družine. V

zvezi s tem so frontne organizacije prevzele važno nalogo, da objasnjujejo in prikazujejo nujnost ter končno organizirajo brigadni sistem dela. Tam, kjer so vaščani pravilno razumeli to tolačenje, poteka in bo tudi v bodoče teklo življenje in delo nemoteno naprej, ker odhod frontovcev ne bo povzročal nikakih motenj. Povsem drugačna je slika tam, kjer masovne organizacije niso pravilno pristopile k obrazložitvi pomena teh akcij in še posebej tam, kjer ljudje prav radi in naivno nasledajo raznim nemogočim — smešnim sovraznim parolam.

Napačno je, da se krajevni OF odbori in komisije za vključevanje delovne sile zanašajo in naslanjajo samo na pomoč okrajnega aktivna Fronte. Tak primer imamo v Krajevnem ljudskem odboru Lesično, kjer se komisija za vključevanje delovne sile ni sestala niti enkrat, niti se ni poglobljala v problematiko svojega krajevnega ljudskega odbora, da bi našla možnost in ugotovila kakšno in koliko delovne sile bi lahko dala na razpolago za izvedbo predvidenih nalog.

V KLO Lesično bodo morale masovne organizacije v bodoče bolj paziti pri izbiri članov v svoje odbore, da jim ne bodo ovirali dela in odklanjali vsako plansko nalogo kot to delata tov. Jazbec Julka in Tacar Jurij.

Za sprostitve odvisne delovne sile v KLO Braslovce prav tako odgovorni funkcionarji nimajo pravega razumevanja. Skupaj z velikimi kmeti, ki zapostujejo še sedaj 38 »hlapcev in dekel« tarna, in so v strašnih skrbeh, kdo jim bo obdelal zemljo, če bodo izgubili edino podporo, ki so jo dosedaj zadrževali na škodo naše industrije in jo brez milosti izkoriščevali. Neverjetno ginljiv prizor smo videli, menda prvič v življenju v Braslovcah, ko so se gospodarji s »hlapci in deklamci« pripeljali na masovni sestanek s kolesji. Pa tudi posebno dosegaj nepoznano dobro srčni so postali ti vaški motogci, ko kar na stečaj odpirajo dosedaj trdo zaprta in zaklenjena vrata svojih shramb in kleti, samo, da bi jim njihovi dosedaj izkoriščanci ne pokazali hrbet in odšli v industrijo.

S posebno taktiko zadržujejo delovno silo nekatera župnišča kot je to primer v Kozjem, Pištianju, Bučah in drugod. Kjer imajo po dve in celo tri »mlade deklice«, katere množične organizacije ne morejo prepricati o potrebi vključitve v industrijo. Njihovi gospodarji namreč izjavljajo, da prostovoljno ne bodo odstopili niti eno delovno moč, kot je bil to primer v Bučah. Menda ti »gospodje« pozabljajo, da oni niso ljudska oblast in, da torej tudi oni ne morejo nikogar s silo zadrževati v službi za lastne interese, če naša produkcija, naša skupnost delovno silo potrebuje.

Gornji primeri nakazujejo frontnim organizacijam najslabše točke in zadržke, ki otežujejo pravilno vključitev delovne sile.

Če bi sledili slabim primerom, bi dosegli tudi slabe uspehe. Vendar ni tako. Mestni ljudski odbor Laško je že dosedaj in v prejšnji akciji prekoračil plan predvidene delovne sile, njemu sledijo KLO Vojnik, Frankolovo, Rimske toplice, Vrnsko in mnogi drugi. Pri delu mnogo pripomorejo frontovci iz gozdnih brigad, med katerimi so se številni ponovno vključili v delo. Med njimi je kot lep primer predsednik KLO-a Lesično tov. Leskošek Jaka, ki se je takoj po prihodu iz frontne brigade vključil kot stalni delavec. Kakšne uspehe je dosegel množično delo na terenu, nam najbolj nazorno dokazuje štab frontnih brigad in uprava za delovno silo, ki imata v vsem tem času polne roke dela in izpopolnjujeta z novo došli močmi naše delovne kolektive predvsem težko industrijo in gradilišča.

Ze nešteto krat so se zmotili in kljub vsem udarcem se še dosedaj niso spametovale tisti posamezniki, ki smatrajo, da bodo s svojim praznim besedičenjem otežkočali naš razvoj, ki ga ni mogla in ga ni zdržala niti resolucija Informbiroja s svojimi klevetami in z gospodarskimi sankcijami.

Nov dokaz delovne sile in frontne brigade so nov dokaz, da zmoremo vse, če le hočemo.

Zmagovite frontne brigade so se vrnile iz gozdov

V gozdarskem mesecu so brigadirji posekali in pripravili 50961 m³ lesa. Čez 230 brigadirjev se je vključilo v industrijo. V brigadah so sprejeli v OF 180 brigadirjev, 92 pa za kandidate komunistične partije.

Velika gozdarska akcija Osvobodilne fronte je zaključena. Osem brigad z 1400 frontovci v okraju Celje-okolica je mesec dni neprestano jurilo na kubike, iz dneva v dan dosegalo večje uspehe in končno doseglo svojo plansko nalogo. Še več, izpolnili so plansko nalogo še namesto 400 brigadirjev, ki bi morali prispeti iz kamniškega okraja. Skoraj 51.000 kub. metrov lesa je številka, nad katero se moramo zamisliti, kako in kdo jo je dosegel.

Naši frontovci so v tej kratki gozdarski akciji postali drugačni ljudje. Iz preprostih vaščanov so se spremenili v zavedne brigadirje, v zavedne borce za socializem. Pa četudi so v tistih dneh odšli z doma s skrbo v srcu zaradi kmetije, zaradi košnje in živine, so uvideli sedaj, da se je vse dobro izteklo. Hkrati je v vsakem rastel ponos, da je tudi sam nekaj prispeval v skupni bitki za socializem. Samo nekaj tednov brigadnega življenja je bilo treba, da se je razgledal, da je otipljivo spoznal, kako je s tem našim planom, kaj ta gozdarski plan pomeni v naši bitki za socializem, kaj pomeni za naše kmetijstvo, za našo vas. Šam od sebe

se je z vso silo vrgel na delo, v tekmovalne, v bitko, vedoč, da s tem dela tudi za kmetijo, ki je v prvih dneh ni mogel pozabiti.

Kdo more reči, da so vsi ti uspehi v gozdarskem mesecu slučajni? V Gubčevi brigadi so nekateri enote prese-gale dnevne naloge tudi za 100 in 140%. Brigada Slavka Slandra je predčasno izpolnila plan, odšla na drugo delo-vidišče, spet v nekaj dneh opravila predvideno delo in odšla na tretje mesto, kjer je tudi v rekordnem času podrla nekaj tisoč kubikov. To so zmage delovnih ljudi, predanih partijcev, zvestih frontovcev, zavednih vaščanov, ki so sredi informbirovskega hrušca in trušča podirali kubike za naš socializem. 180 brigadirjev, večinoma dosedaj hlapcev in dekel, je vstopilo v brigadah v Osvobodilno fronto. Ne bodo več sužnji bogatim kmetom, odsej se bodo v tovarnah borili za lepše življenje nas vseh.

Kje se je moglo bolje pokazati kdo je vdan partiji kakor ob trudopolnem delu v gozdu? Partijske organizacije v brigadah so sprejele 92 brigadirjev za kandidate partije.

V gozdarskih brigadah so se delovni sili iz podeželja začele odpirati jasne perspektive našega novega, skupnega življenja, naše skupne borbe. Ta veliki vir, ki ga je gozdarski mesec zjel v brigade, se je stekal tja, kamor je potreben. Brigadirji iz vasi, s podeželja so spoznali, da se z otepanjem revščine po kočarijah in bajtah ter z vdinjanjem kulakom ne bodo dokopali niti do takega življenja, kakršnega jim je ta mesec dajala brigada. Vsi brigadirji so spoznali, da zaradi njihove odsotnosti z doma ni nič propadlo, da je tekla košnja, pletev in okopavanje, kakor bi bili doma. 230 brigadirjev je že v brigadah sklenilo pogodbe ali s tovarnami, gradbenimi podjetji, ali pa z gozd. upravo, več drugih bo pa to storilo sedaj po vrnitvi domov.

V petek 1. julija so se brigade vrnile v Celje in od tu brigadirji na nova delovna mesta. Velikašna povorka in zborovanje v dvorani kina Metropol sta dokazala, kako so se ti brigadirji spremenili. Polni navdušenja, polni odločnosti in pripravljeni za izpolnjevanje novih še večjih nalog so se razšli in objubili, da prenese vso delovno navdušenost na vasi v zadruga, tovarne.

perilo ter jim poslale tudi 250 kartonov cigaret. Istočasno pa je dnevno 15 do 20 tovariških delalo na zadrugi ekonomiji pri poljskem delu. Za počitniške kolonije so zbrale 2000 din, za pionirski sejem na Dobrni pa 1000 din. Pridno pripravljajo vse potrebno za otvoritev materinske posvetovalnice, ki je tam potrebna. Da omenimo še to: na zadnjem zasedanju plenuma je bila prisojena prehodna zastavica prav tej organizaciji in so žene na to silno ponosne.

Žene v Zadobrovi so lahko vsem za vzgled, kako je treba reševati gospodarska in druga vprašanja na vasi

Žene Zadobrave pri Skofji vasi s svojo sekretarko tov. Majcenovo so res pohvale vredne. Skromne so, da niti o svojem delu dosti ne poročajo, ker je pač delo kot tako samoumevno. Marsikateri okrajni aktivist lahko potrdi, da so žene v Skofji vasi vedno številneje zastopane tudi na sestankih kot pa moške.

Da je sedaj medsebojna pomoč pri poljskem delu važnejša kot kdaj koli, so prav dobro razumele. Četudi trenutno še ne obstoja kmetijska obdelovalna zadruga, so prav hitro šle na pomoč zadrugi ekonomiji, ki je bila sprva z delom v zaostanku. Tudi posameznikom nudijo izdatno pomoč v kakršni koli obliki.

Njihovo delo pa ni omejeno samo na to plat. Žene so na razpolago, če je bolnik pri hiši, za postrežbo, bedenje, klicanje zdravnika. Porodnicam izmenoma strežejo, čuvajo njih otroke, perejo in opravljajo zanje potrebna pota in nabave. V nekem primeru so ženi, ki je rodila, pospravile s polja pridelke, obdelale zemljo na novo in posejale.

S pomočjo dobro organizirane mreže otroških obiskovalk sega njih materinska skrb še dalje. Nad vso šoloobvezno mladino imajo pregled in nadzor, predvsem pa nad rejenci pri tujih ljudeh. Zanimajo se, kako otrok obiskuje pouk, zakaj izostaja, kakšen je šolski napredek. Pa tudi o zdravstvenem stanju vodijo računa. Da je temu tako, potrjuje udeležba mladine pri gradnji zadrugne doma, ki je bil v nedeljo otvorjen. »Samo omeniti je bilo treba in pionirji so bili na mestu bolj sigurno kot ne vem kdo!« — je dejala tov. Majcenova.

Kot pri delu tako so tudi pri razvedrilu žene s pionirji. Nedavno tega so priradile izlet z njimi v obdelovalno zadruga v Arji vasi, kjer so si skupno ogledali gospodarska poslopja. Še danes poedini govore o vzorno urejenih hlevih in goveji živini.

Mnogokrat so matere v zadregi zaradi obleke svojih otrok. Da to ni poseben problem v Zadobrovi, skrbi, večidel brezplačno, tov. Fidler Milka, ki radevolje zašije, prekroji ali pa novo napravi.

Kot vidimo so žene tu spremljevalke v delu in življenju in take so tudi ob smrtnih slučajih. Zgodilo se je, da je žena z otroci odšla na pogreb svojega moža, ko pa se je vrnila je našla skuhano, pospravljeno, poribano, preoblečene postelje in prepračeno. Niso tu delale sorodnice ali morda nekdo plačan za to, celo žena, ki si sicer ni osebno dobra s prizadeto, je sodelovala med

prostovoljkami, ki so v nesreči priskočile na pomoč.

Primer, kako so žene doma sodelovale s frontnimi brigadami, so dale žene Vitanja. Prale so brigadirjem in voznikom Gubčeve brigade in jim krpale

V medmestnem tekmovanju so celjski frontovci dosegli vidne uspehe, nuditi pa bodo morali več pomoči kmetijskim zadrugam

V začetku aprila so frontovci mesta Celja sprejeli napovedano tekmovanje med vsemi mestnimi organizacijami Fronte v državi. Tekmovanje zajema tri področja dela — pomoč državnemu investicijskemu planu, pomoč komunalnemu in lokalnemu gospodarstvu, ter obdelovalnim zadrugam.

Največje uspehe so dosegli pri delu na objektih, katerih izgraditev investira država. Zgradili so stanovanjski provizorij za delavce v Cinkarni, košnjač na Jožefevem hribu za 1000 kokoši, dogradili vodovod v Zagradu in Ipavčevi ulici, delno dogradili stanovanjski hiši v ulici Miška Kranjca in Savinjskem nabrežju, kanalizirali Ipavčevo ulico, zgradili strelišče, poleg tega pa so opravili več tisoč prostovoljnih ur pri obeh zadrugi domovih, na fizikalnem stadionu, dečjih jasih Tkalnice hlevčine in vajejskem domu.

Poleg tega so prostovoljci delali ob nedeljah v gozdovih, kjer so tudi dosegli lepe uspehe. V pomoč rudarjem pri izpolnitvi planov so opravili 1380 prostovoljnih delovnih ur, pri regulaciji Sušnice pa 8.460 ur. Vrednost opravljenih del znaša na vseh teh objektih 1.458.432 din, ur pa je bilo opravljanih 125.908.

Tudi v drugi točki tekmovanja so frontovci dosegli lepe uspehe, saj so opravili 78.954 prostovoljnih ur. V to

spadajo predvsem dela pri ureditvi parka na Trgu svobode, mestnega parka, odstranjevanju ruševin, ureditvi otroškega igrišča, otroške restavracije in mestnega trga. Med drugim so zbrali tudi 45.000 kg starega železa, 35.000 kg starega papirja, 25.000 komadov opeke in še več drugega.

V tretji točki tekmovanja so se omejili le na prostovoljno delo na mestni ekonomiji in novo ustanovljenih zadrugah. Sicer je bilo pri akciji za pregled krompirišč in v knjigovodstvu opravljenih 1230 ur, a je vsekakor premalo. Posebno v tej točki bo treba zelo pospešiti tekmovanje, saj so zadruga pomoči iz mesta tudi potrebne. Povsem nepravilno bi bilo, če bi se celjski frontovci omejevali le na pomoč zadrugam na teritoriju MO OOF, ko medtem več novo ustanovljenih zadrug v okolici prav gotovo potrebuje pomoči v fizičnem delu, političnem in kulturno prosvetnem.

Dosedajni uspehi v tekmovanju so sicer do neke mere dobri, toda zadovoljivi niso. Opazimo celo, da široke plasti članstva niso niti seznanjene z istim. S prikazovanjem uspehov drugih mest, z večjo politično agitacijo in vključevanjem slednjega člana v tekmovanje, bi se nam odprle možnosti doseganja dosti večjih uspehov in zmag.

Nekatere grupe ljudske inšpekcije v Celju so že začele z delom

Po vseh terenskih odborih OF v Celju so se že izvršile volitve ljudskih inšpektorjev. Sindikalne podružnice pa so k izvolitvi pristopile premalo resno, zato volitve po vseh sindikalnih podružnicah še niso izvršene, čeprav bi morale biti do 30. junija. So pa tudi sindikalne podružnice, ki so poleg terenskih odborov OF razumele, da je ljudska inšpekcija najboljšje sredstvo za razvijanje demokratizma in so izvolile

najboljše iz svoje srede, zavedajoč se nalog, ki stoje pred organi ljudske inšpekcije.

Ponekod so izvoljeni organi ljudske inšpekcije že pokazali razumevanje do poverjene naloge. Dali so prve signale in predloge iz terena in podjetji v pogledu razdeljevanja živiliških nakaznic, stanovanjskih problemov, delovne sile itd. V tem mesecu pa bodo grupe ljudske inšpekcije pristopile k planskemu

delu. Pri kontrolni komisiji je od 1. julija 1949 nastavljen organ, ki jim bo predlagal plan dela, držal z vodji grup stalno zvezo, jim dajal navodila in jim nudil konkretno pomoč. Sindikalne podružnice, ki do danes volitev še niso izvedle s svojim nerazumevanjem, zavirajo sistematično delo ljudske inšpekcije. Ko bodo vse sindikalne podružnice izvedle volitve, se bo vršil z vodji grup ljudske inšpekcije seminar, grupe pa bodo prejele pooblastila in pristopile k delu.

Dvig življenjskega standarda naših delovnih ljudi - nenehna skrb ljudske oblasti

Poleg vseh problemov, ki otežkočajo gospodarski razvoj v našem mestu, je važna tudi prehrana našega prebivalstva. Zato je potrebno, da tudi v tem oziru spregovorimo par misli o prehrani v naši novi družbeni ureditvi. Preden preidemo na konkretno obravnavanje vprašanja trgovine, odnosno prehrane, je važno, da si ogledamo, kako smo izvršili odkupe v preteklih letih. Iz podatkov, ki jih imamo od našega zveznega statističnega urada, je razvidno, da so bili plati odkupa poljedelskih pridelkov v letu 1948 izvršeni ne samo 100%, ampak so bili preseženi. Tako smo v preteklem letu odkupili žitaric 134,6%, mesa 214%, krompirja 323%. Ti podatki nam dajo jasno sliko kakor produkcije tako tudi odkupa proizvodov za široko potrošnjo. Iz tega sledi, da je naše partijsko in državno vodstvo v preteklem letu odredilo, da so se ob rokci posameznim kategorijam tudi povečali. Jasno je, da je bilo potrebno z novim sistemom prehrane v preteklem letu dosledno izvesti načelo socializma — kdor več in težje dela, mora tudi več dobiti. Če gledamo vse uredbe in predpise naše ljudske oblasti o prehrani, bomo videli, da so vse zasnovane na tem načelu in da se tudi v praksi sprejajajo. Iz tega se vidi, da naša Partija in naša vlada na čelu s tov. Titom dosledno sprova politiko razredne borbe v prehrani s tem, da zagotovi, da se iz obstoječih količin prvenstveno prehranijo delovni ljudje, graditelji nove socialistične Jugoslavije.

To nam kaže, da se vodi dosledna borba za pravilno preskrbo našega delovnega človeka. Vendar pa imamo še ljudi, ki ne vidijo te ogromne spremembe, nastale v naši prehrani. Jasno je, da ni mogoče še zadovoljiti vsem potrebam delovnih množic, toda mi iz dneva v dan skušamo to doseči. Marsikdo bi postavil vprašanje, zakaj se ne delijo artikli takoj ob začetku meseca. Na to vprašanje moramo takoj odgovoriti, da je želja kakor našega državnega vodstva, tako tudi vseh oblastnih organov, da bi to dosegli. Ne moremo pa iz raznih razlogov, ki našemu prebivalstvu še niso dovolj obelodani. Poglejmo samo porast prebivalstva v našem mestu. Že ta številka se je od približno 15.000 prebivalcev do sedaj zvišala za 7000, t. j., da danes šteje naše mesto približno 22.000 prebivalcev. Iz tega sledi, da se tudi potrebe po prehranbenih artiklih iz dneva v dan večajo, mnogo bolj nego zasejane površine z osnovnimi artikli za široko potrošnjo. Ne samo to, temveč nam iz dneva v dan priteka nova delovna sila, ki jo prej nismo imeli in ki takoj preide na garantirano potrošnjo. Jasno je torej, da tudi potrebe po prehranbenih artiklih iz garantirane preskrbe hitro naraščajo, zato je naša dolžnost, da preskrbimo novo vključeni delovni sili tudi dovolj prehranbenih artiklov.

Nadalje vemo, da smo v bivši Jugoslaviji imeli precejšnje število mlinov, ki so zadostili vsem potrebam našega prehranbenega fonda. Za časa okupacije so bili ti mlinci porušeni, zaloge moke pa od strani okupatorja odnešene, tako da ni bilo mogoče kriti vseh potreb naših delovnih ljudi ob reduciranem številu naših mlinov.

Oglejmo si še malo statistiko o porabi posameznih artiklov za potrebe delovnih ljudi v našem mestu.

V predpripravljeni Jugoslaviji smo, po nepopolnih podatkih, porabili sledeče količine prehranbenih artiklov mesečno: Moke 150.000 kg, maščobe 20.000 kg, mesa 45.000 kg, sladkorja 22.000 kg, krompirja 120.000 kg.

Danes pa porabimo za prehrano našega prebivalstva sledeče količine mesečno:

Moke 350.000 kg, maščobe 28.000 kg, mesa 53.000 kg, sladkorja 28.000 kg, krompirja 150.000 kg.

Iz tega se vidi, da se je življenjski standard že precej dvignil. Nekdo bi se mogoče spodkikal nad temi podatki ter bi rekel, da je bilo v prejšnji Jugoslaviji v našem mestu samo okrog 15.000 prebivalcev in da so ti manj potrošili kakor danes, ko jih je 22.000. Toda ta njegova trditve ni pravilna. V prejšnji Jugoslaviji je delovni človek mogoče v celem mesecu kupil 1 do 2 kilograma mesa, danes pa ima delavec pri težkem delu osigurano povprečno 5,50 kg mesa. Isto kakor smo navedli samo primer za meso, lahko primerjamo tudi za ostale prehranbene artiklice. Če pa primerjamo potrošnjo prehranbenih artiklov v bivši Jugoslaviji z današnjo in jo delimo s številom prebivalstva, bomo dobili sledeče številke:

Na posameznika v bivši Jugoslaviji moke 10 kg, maščob 1,33 kg, mesa 3 kg, sladkorja 1,46 kg; sedaj moke 15 kg, maščob 1,50 kg, mesa 2,40 kg, sladkorja 1,50 kg.

Iz vsega zgoraj navedenega vidimo, da je bil življenjski standard delovnega človeka v bivši Jugoslaviji nižji kakor današnji, ki se pa še iz dneva v dan večja. Vendar pa ne smemo pozabiti na eno dejstvo, da bi se življenjski standard še bolj dvignil, če bi ne bila naša poljedelska proizvodnja razdrobljena kakor sedaj. Naše poljedelstvo ne producira toliko, da bi zadostilo še vsem tistim potrebam, ki jih imajo pri nas delovni ljudje. Na drugi strani pa vidimo, da so potrebe, ki jih ima naše mesto in pa industrijsko prebivalstvo, večje kakor je pa proizvodnja. Naša dolžnost je, da se borimo za povečanje poljedelske proizvodnje, tako da bomo

čim več pridelali, da bodo široke ljudske množice dobile vse, kar potrebujejo. Individualni kmet ne more zadostiti vsem tem potrebam. Le pri skupni obdelavi zemlje bo dana možnost, da se bo poljedelska proizvodnja dvignila in da bo zadostila vsem potrebam, ki jih ima naš delovni potrošnik in naše gospodinjstvo. Tov. Kardelj je v svojem referatu na II. plenumu CK KPJ, ko je govoril o položaju naše vasi, rekel: »Vprašanje življenjskega standarda pri nas je treba gledati z dveh gledišč: z ene strani kot globalne številke in statistična vzporedjanja naših planov in evidentiranj, z druge strani pa pred-

V Celju imamo še precej rezervne ženske delovne sile

Organizacije AFŽ naj med njimi razvijejo agitacijo predvsem za delo v proizvodnji

Naloge, ki se glede vključitve delovne sile postavljajo pred uprave za delovno silo in pred vse množične organizacije, bomo lahko izvršili le, če bo pri izvedbi iste sodeloval vsak državljani, vsak zavezanec delavcev in službenec.

Vsi oni, ki so trdili, da delovne sile, sposobne za vključitev v produkcijo ni več, pač tega danes, spričo ogromnih uspehov pri vključevanju delovne sile, ne morejo več trditi. Kljub temu, da se je vključilo v zadnjem času že mnogo delavcev v delovni proces, se še najde rezervne delovne sile. Posebno mnogo delavcev se je oddaljilo za delo v proizvodnji potem, ko so se brigade za sečno drv vrnile iz akcije.

Vključevanje delovne sile mora biti predmet vsakdanjega razpravljanja, delo s tem v zvezi mora biti sistematično ne pa kampanjsko, kot se to dogaja pri nekaterih akcijah. Ta problem moramo prilagoditi situaciji, ki na terenu vlada.

Poseben problem v Celju je vključevanje delovne sile, ki se želi zaposliti s 4urno zaposlitvijo, torej poldnevno. MO AFŽ je sicer zbral precej predlogov za vključitev takih žena, predvsem gospodinji, vendar je ostalo več ali manj samo pri pisemnih predlogih odnosno na drugi strani pri željah, da bi se taka delovna sila zaposlila v administraciji ali sličnih mestih. Jasno je, da vsem takim voljam ne bo mogoče ugoditi, ker so vsa ta mesta v večini že zasedena. Istočasno pa moramo ugotoviti, da bo pri novi sistematizaciji mest v administraciji sploh potreba mnogo manj

vsem z očmi našega delovnega potrošnika in naše gospodinjstve.

Iz tega se vidi, da so potrebe po prehranbenih artiklih precejšnje in da je ena osnovnih nalog ta, da naše kmetijstvo preobrazimo, da ga mehaniziramo, ga usposobimo, da bo proizvajalo čim več za našo široko potrošnjo. To bi morala biti ena osnovnih nalog nas vseh, kajti le s povečanjem proizvodnje v našem kmetijstvu bomo naš socialistični sektor dvigali in našim delovnim množicam zagotovili to, kar si želijo in kar morajo tudi dobiti.

Ne smemo pa pozabiti, da je važna tudi kontrola nad državnim prehranbenim fondom. Zato moramo voditi še ostreje kontrolo, kako se ti fondi čuvajo in kako se razdeljujejo, ker le tako bo dana nam vsem možnost, da bomo pravilno in dosledno izvajali politiko naše partije in našega državnega vodstva.

moči kot jih pa trenutno je. Zato je torej nujno, da odbori odnosno sekretariati vseh množičnih organizacij, predvsem pa AFŽ in OF usmerijo agitacijo za vključitev poldnevne delovne sile v produkcijo.

Ker se pri taki zaposlitvi pojavljajo precejšnje ovire, bo v najkrajšem času Stab za vključevanje delovne sile pri MLO izvršil ponovno po vseh tovarnah podjetjih in ustanovah pregled delovnih mest, ki so nepravilno zasedena, t. j. zasedena s fizično močno moško delovno silo, čeprav bi lahko ta delovna mesta zavzemale ženske. V vseh takih primerih se bo ta nepravilno zaposlena delovna sila premeslila na delovna mesta, ki bodo odgovarjala, na drugi strani pa se bo na izpraznjena delovna mesta zaposlila poldnevna delovna sila. Tako bo rešeno naenkrat dvoje: to je vprašanje delovne sile za tekočo industrijo in vprašanje zaposlitve žena s 4urno zaposlitvijo.

S tem v zvezi je zato nujno, da vodstva vseh podjetij že prično takoj s predpripravi za takšno reorganizacijo in že vnaprej pripravijo tozadevne predloge.

Nujno je prav tako, da vodje podjetij, pa tudi delavci, pravilno razumejo to potrebo, ker bo le na ta način ta akcija uspešna. V največji pomoč pa morajo pri tem delu biti vodjem podjetja partijske in sindikalne organizacije.

Le s složnim reševanjem vseh takih vprašanj bomo zlahko izpolnili vse naloge, ki se pred nas postavljajo.

d-o

Kaj je pokazal plenum krajevnega odbora sindikata delavcev in namočencev lesne industrije

Brez dvoma je, da je vsak sestanek, kjer se pretresajo gospodarska vprašanja koristen. Na podlagi poročil, diskusije in kritike dobimo vpogled v pozitivno in negativno poslovanje ednic, ki so zastopane. Iz celote izvlečemo najvažnejše in se na podlagi tega učimo.

Dotaknili bi se pomembnejših problemov, ki so se obravnavali in iz katerih je razvidno, da neizvršeni ovirajo delo podružnic in samega krajevnega odbora.

Ze iz samih poročil, ki so jih podali nekateri zastopniki, je bilo razvidno, da pripravke za plenum niso bile popolne. Poročila niso zajela vsega dela v podružnicah, evidencialni izvršeni deli, predvsem raznih obvez je zelo pomanjkljiva in je zaradi tega tudi presoja končnih uspehov težavna.

Glavni vzrok pomanjkljivega dela je organizacijska šibkost podružnic. Če je ugotovljeno, da v tovarni sodov v Medlogu vse delo zavisi od enega samega člana odbora, da sindikalne skupine in komisije niso aktivne, potem je razumljivo, da ta podružnica ni mogla plenumu pokazati zadovoljivih uspehov. Malo boljše je v podružnici MLO Celje. Tovariš Vrnunč bi to najbolj povedal, vendar pa on ni podružnice, delati mora cel upravni odbor in še drugi, ne pa on sam. V podružnici LIP-a v Preserju si niso na jasnem pri čem so. Trikrat so se prijavljali za redni letni občni zbor — dvakrat ni bilo povabljenega delegata, enkrat člani niso prišli, sedaj čakajo kaj bo. Radi bi izvolili odbor, ki naj bi delo prevzel in vodil.

Zastopniki podružnic so se prav posebno zadržali pri vprašanju normircev, s tem so se nujno morali, kar je prav in zelo važno, dotakniti tudi norm.

Temu vprašanju so uprave posvetile malo ali sploh nobene pozornosti. Ponekod normircev sploh nimajo. Tovarnar pohišstva ima normirca, ki se premalo poglobi v delo in so zaradi tega tudi napake v normah, pri podružnici MLO imajo in nimajo normirca. On namreč opravlja vsa druga dela, samo ne tista, za katera prejema 4500 din plače, normircev v Petrovčah ima posebno metodo dela; namesto da bi iskal nove načine dela, namesto da bi pravilno pristopil k normiranju, bi rad igral kontrolorja in celo ovira delo. Polno napak je bilo iznešenih, ki nalagajo vsem odgovornim, da se posvetijo temu vprašanju. Pri nas mora veljati socialistično načelo nagrajevanja

V bitki za polletni plan je Tovarna emailirane posode dosegla v zadnjih treh dneh največje uspehe

Delovni kolektiv Tovarne emailirane posode je bil vedno pri izvrševanju planskih nalog eden najboljših. Prvi in drugi letni plan je izvršil predčasno. Toda po izidu resolucije Informbiroja so države ljudskih demokracij, s katerimi je imela naša država trgovske pogodbe, začele dobavo za Jugoslavijo zavlačevati, ustavljati in končno enostransko sklenjene pogodbe razveljavljati, vse s ciljem onemogočiti izvršitev petletnega plana v Jugoslaviji.

Tak saboterski odnos držav ljudske demokracije do naše države je povročil v izvrševanju planskih nalog trenutne težave. Tako je kolektiv Tovarne emailirane posode ostal zaradi pomanjkanja pločevine, ki bi jo moral dobaviti iz Madžarske in Češke nekaj časa skoraj brez dela. Delavci so pomagali dva in več mesecev drugim kolektivom. Kljub vsem tem oviram pa so dosegli 73% polletnega plana. Od 13. junija, po prejemu pločevine, se je v kolektivu še bolj kot prej razvilo pravo patriotsko socialistično tekmovanje. Na svečanem zborovanju kolektiva 3. julija je predsednik sindikalne podružnice objavil tekmovalne rezultate in dejal:

»Izveden je brigadni sistem dela skoraj v vsej tovarni. V zadnjih treh dneh borbe za polletni plan so bili doseženi dosedaj največji uspehi kolektiva, grafiki kažejo 154%, drugi 309% in tretji 176%. V tem času je delalo tisoč dvesto prostovoljcev, ki so v 14 dneh opravili 10.785 prostovoljnih ur v produkciji. Od teh so štirje opravili vsak čez 100 ur prostovoljnega dela, saj so delali večkrat nepretrgoma 24 ur. S tem pohtovalnim delom je delovni kolektiv dokazal svojo visoko zavest in istočasno najdostojneje odgovoril vsem informbirojevskim gobezdačem.«

V imenu uprave se je kolektivu zahvalil za njegovo pohtovalno delo direktor podjetja tov. Peperko Gustl.

Na tej svečanosti je bilo proglašanih 18 udarnikov, med njimi tov. Končan Jože že sedmič. Uprava podjetja je nagradila udarnike s praktičnimi predmeti. Tako je Končan Jože, ki je najbolj delavec v tovarni prejel 9 metrov blaga in 21 dni oddiha na morju, katerega mu plača uprava podjetja. Direktor podjetja je ob tej priliki razdelil tudi priznanja Prezidija Ljudske skupščine FLRJ, medalje dela, dvaindvajsetim najbolj zaslužnim delavcem in uslužbencom. Predsednik sindikalne podružnice je objavil rezultat štirinajstidnevnega tekmovanja napovedanega med mojstri, predelavci, brigadami in skupinami. V tem tekmovanju so se najbolj izkazali mojstri Kobilci Avgust, Leben Karl in Štor Franc. Med predelavci pa: tov. Pokolšek Karl in Ko-

ražija Anton. Najboljši brigadirji so: tov. Rojnik Stanko in Milnar Cvetko. Med brigadami je dosegla prvo mesto v tekmovanju mladinska proizvodna brigada Slavka Rabuza, ki je dosegla normo za 123,9% in prešla prehodno zastavico. Druga za njo pa je brigada starejših »Edvarda Kardelja«. V tekmovanju med oddelki je dosegel prvo mesto radiatorski oddetek, ki je dosegel normo za 112,46% in prejel prehodno zastavo, ki je bila prej v »pocinkovalnici«. Vlačinica je dosegla najboljše mesto v tekmovanju med delavci, plan je dosegla za 113% ter je prešla prehodno zastavo. Pododbor emajlirnice kot najboljši je že drugi prejel prehodno zastavo. Mladinski aktiv v kleparskem oddelku je prejel za svojo pohtovalno delo prvih prehodno zastavo. Najboljša brigada na ekonomiji je vrtnarska Slavka Slandra, ki presega normo za 45% ter je prešla prav tako prehodno zastavo. V tekmovanju med posamezniki ima še vedno prvo mesto sedemkratni udarnik tov. Končan Jože, ki presega normo za 31% in je že drugi prejel prehodno zastavo ter pravi: »Še naprej hočem biti najboljši.«

V imenu delovnega kolektiva je direktor tov. Peperko Gustl izročil najstarejšemu delavcu v kolektivu tov. Kukoviču za njegovo petdesetletno neumorno delo pokal s šopkom cvetic. Tovarniška godba pa mu je zaigrala pesem. Tovariši Kukovič je z globokim čustvom sprejel lepo darilo, prevzet z mislijo, da mu je naša ljudska skupnost priznala njegov trud. Bilo je tudi razdeljenih nad 100 diplom, več srebrnih značkov in nekaj praktičnih daril onim delavcem, ki so opravili več ko trideset ur prostovoljnega dela.

Iz svečanosti je delovni kolektiv poslal pooblaščenca resolucijo CK KPJ, v kateri izraža svojo ogorčenost nad krivičnimi sklepi Pariške konference.

T. J.

V Celju smo vzgojili nove učiteljske kadre

Ena izmed velikih vrzeli, ki nam jih je zadala vojna, je pomanjkanje učiteljskega kadra. V ta namen smo vzgojili kader učiteljskih tečajnikov, ki svojo izobrazbo stalno izpopolnjujejo in polagajo prehodne, diplomske in praktične izpite. Vzgojiti pa moramo dovolj kadra na naših rednih učiteljskih, in to dobrega kadra, ki bo strokovno dovolj izobražen, pa tudi politično, ker le tak se bo mogel pravilno uveljaviti med našim ljudstvom. Poiskati je treba talente v delavskih in kmetijskih vrstah, ki zaradi oddaljenosti od srednjih šol, zaradi socialnih razmer in pa zaradi vojne, niso mogli doseči višje izobrazbe. Da omogoči taki mladini študij na učiteljskih, je naša šolska oblast organizirala dva petmesečna pripravljalska tečaja v Celju in Novem mestu. Celjski tečaj smo te dni zaključili in to z lepim uspehom. Vseh 26 tečajnikov je izpit položilo z uspehom, od teh 62% z odličnim in prav dobrim. V zavesti, da hočejo biti pravi mladinci, ki povsem izpolnjujejo maršalovo naročilo dijakov, so se resno oprijeli študija in tudi ideološko izgrajevali. Ustanovili so si svoj aktiv LMS, trojke za pomoč slabšim, se vadili v petju, recitiranju, ustanovili folklorno in dramsko skupino. Uspeh svojega dela so pokazali na svoji prireditvi v Kajuhovem domu v Celju. Končno so si ogledali tudi naš Jadrn. Vsi so se vpisali na celjsko učiteljske. S takim naraščanjem bo naše šolstvo mnogo pridobilo.

člane in članice podružnic, pa bodo verjetno odkrili in odpravili marsikaj, kakor to že delajo drugod.

V podružnicah lesne industrije bo potrebno veliko drobnega dela na organizacijski utrditvi in ideološki vzgoji. Da se dajo doseči lepi rezultati, nam je vsem jasen in viden dokaz podružnica Tovarne pohišstva v Celju. Dober upravni odbor, kakršnega imajo v tej podružnici naredi mnogo ali pa celo vse. Celemu Celju je znano, kakšne težave so imeli v tej podružnici vse dole, dokler niso vodstvo sindikata v tej podružnici prevzeli ljudje, ki se zavedajo nalog, katere stojijo pred nami.

Tej podružnici, ki se sicer še bori s pomanjkljivostmi starega vodstva, naj sledijo ostale, pa bodo prihodnja zasedanja plenuma lahko pokazala lepše in razveseljivejše rezultate, kakor jih je ta. K.

Prva sindikalna brigada „Janka Rudolfa“ že seka drva za široko potrošnjo

V cilju, da bi ljudska oblast zagotovila našim delovnim ljudem — članom sindikata potrebno garantirano preskrbo z drvimi, se na pobudo CO Zveze sindikatov Jugoslavije in Gospodarskega sveta organizirajo posebne sindikalne brigade za sečno drv. Okrajni sindikalni svet je takoj po sprejetih navodilih pristopil k delu, ustanovil svoj Stab, ki vodi operativno delo brigad, na skupni konferenci predsednikov in tajnikov pa je bil razbit plan na posamezne podružnice koliko članov naj katera prispeva v brigado. Večina predsednikov in upravnikov podjetij je stvar pravilno razumela. Dobro se je izvršila agitacija v podružnici Sadnih sokov, Pošta, MLO instalacije, MLO obrtne delavnice, Celjska zlatarna in MLO gradbeno podjetje ter še v nekaterih drugih. Podružnice trgovcev, tekstilcev in oblačilni stroke pa bi rade to važno akcijo prespale. Tako imamo primer iz trgovske stroke, ki šteje okoli 1000 članov, da se je do sedaj javil samo en član za sečno. Podoban primer je v oblačilni podružnici privatnikov, ki šteje ravno tako okrog 100 članov in ne more niti enega organizirati, da bi šel na sečno drv. V teh podružnicah in še nekaterih drugih, pomagajo predsedniki jadikovati upravam, češ, da nimajo ljudi, da so same akcije in da nima uprava podjetja od direktive nobene tozadevne gostinice. Drug primer je pri podružnici gostincev Evropa, kjer se je javil tovariš prostovoljno, uprava podjetja pa ga je poslala na izlet.

Toda kljub vsem odgovornim in težkim nalogam, ki stoje pred našimi kolektivni in zraven tega nerazumevanja nekaterih sindikalnih funkcionarjev in

upravnikov podjetij, je štabu uspelo formirati brigado. Zbrani brigadirji so pred odhodom nadeli brigadi ime predsednika Sindikatov Slovenije Janka Rudolfa. Tako formirana brigada Janka Rudolfa je krenila v sredo popoldne na sekališče Ojstrica, Sentjur ob Taboru. Za komandanta si je brigada izbrala mladega in pogumnega ter krepkega tov. Vengust Staneta iz Pošte. Brigada bo logorovala prav tam, kjer se je nahajala prej znana Slandrova brigada in zaradi tega bo tudi notranja organizacija brigade lažja, ker so Slandrovci pripravili postelje, kuhinjo, lepo štabno barako in še marsikaj, kar prej na Ojstriškem gradu ni bilo. S kamioni so brigadirji prispeli na grajščino Ojstrica. Takoj so pričeli s pripravami prenočišča, intendant pa jim je priskrbel toplo večerjo. Na brigadnem zborovanju so brigadirji sprejeli obvezo, da bodo skrbeli, da bo njihova brigada, ki nosi ime predsednika sindikata Slovenije ena izmed prvih. Pogovorili so se, da bodo naslednji dan pripravili in nabrusili orodje, pregledali teren, razdelili delo med čete, desetine in četvorke, razbili proizvodni plan ter pripravili diagrame ter točno evidenco nad izvrševanjem plana in pripravili vse, kar je potrebno, da bo potem delo teklo nemoteno. Po zborovanju je sledila večerja, nato so pa šli brigadirji počivat v svoj novi dom.

Te sindikalne podružnice in oni, ki so odšli na to važno akcijo so pravilno razumele današnjo situacijo in dokazali, da so pripravljani ne samo zahtevati, ampak tudi doprinesiti svoj delež k skupnosti. One sindikalne podružnice in

tisti tovariši, ki se pa hočejo akciji izogniti, pa s tem svojim malomarnim zadržanjem dokazujejo, da jim je prav malo mar, kako bodo njihovi člani preskrbljeni z drvimi za zimo. Okrajni štab bo vodil točno evidenco nad podružnicami, ki se niso udeležile sečne in njihovih člani ne bodo dobili nobenih drv.

Pionirji iz okolice Celja so odšli na taborenje

Kakor lansko leto, tako so šli tudi letos pionirji iz okolice Celja na taborenje v Baker. 4. t. m. so se zbrali iz vseh strani in z nasmejanimi obrazi pripovedovali, da gredo na taborenje. V popoldanskih urah so si na terasi doma OF organizirali svoj odred ter mu nadeli ime Stane Potočnikove. Izbrali so si za načelnika Vrečko Borka iz Dobrne in tudi za načelnike četi ni bil noben problem, ker so šli na taborenje samo dobri pionirji. Po ustanovitvi odreda so šli v kino, kjer so predvajali »Hamleta«.

Naslednje jutro so vsi pionirji komaj čakali, da se odpeljejo z vlakom na morje, katerega so do sedaj videli le redki med njimi. Vsak je hotel biti čim prej v vagonu, v katerem so se odpravili iz Celja v nov svet v novo življenje.

O. Z.

PLENUM MOOF CELJE

Dne 13. julija 1949 bo v mali dvorani Doma OF ob 19. uri zvečer plenum MOOF.

Dnevni red:
1. Poročila predsednikov komisij pri MOOF.
2. Diskusija.
3. Dopolnitev plana MOOF.
4. Volitve delegatov za oblastno konferenco.

Brigadirji v frontnih gozdarskih brigadah, ki so za svoje požrtovalno delo dobili pohvale Okrajnega odbora OF

Slandrova brigada

Jarc Janez, Kruš Marija, Turnšek Maks, Deželak Anica, Turk Ivanica, Lesjak Neža, Debelak Avgust, Prislav Ivan, Orehovec Franc, Turnšek Vlado, Koprivc Jože, Lipovšek Franc, Bevc Mihael, Zohar Ivan, Blažič Ivan, Košec Marija, Skorjanc Jože, Mastnak Jože, Leskovšek Jaka, Jamšek Diomidrija, Paušek Julij, Bevc Ernest, Bohinec Franc, Baumkirchner Jože, Ocvirk Pavla, Bevc Jože, Junger Franc, Kugler Anton, Janežič Egon, Nomer Franc, Podgoršek Jožef, Centrih Majda, Hojnik Alojz, Mastnak Konrad, Tičar Franc, Dobravec Ernest, Pečnik Ivan, Vrhovšek Jakob, Grabner Stefa, Leber Albin, Gosič Jože, Turk Ivan, Šumrak Angela, Brinovc Miha, Lesnik Lojze in Turk Jože.

Gubčeva brigada

Kovačič Zorko, Petelinšek Edi, Krončan Franc, Vidmar Jože, Oprešnik Franc, Mulej Blaž, Lebar Jože, Kopinšek Alojz, Veranič Jože, Jeseničnik Karel, Buzovernik Ferdo, Golčan Jože, Sluga Alojz, Savinc Ivan, Znidaršič Jakob, Borovnik Miha, Marinšek Bernard, Oberčkal Alfonz, Leskovšek Stanko, Sviga Anica, Ramšak Franc, Privšek Pavla, Beržlak Stanko, Krašovec Jože, Serdoner Stanko, Privšek Franc, Sibanc Pavla, Kompošek Marica, Herič Hinko, Kožuh Jože, Kukovič Cilka, Polih Franc, Verdell Vinko, Hrovat Ludvik, Starkl Franc, Kolar Franc, Zupanec Ivan in Košenina Slavko.

Kajuhova brigada

Hudej Martin, Vertnik Maks, Tovorin Franc, Lipovšek Jože, Borinc Stanko, Lesjak Ciril, Krožek Karel, Kšefa Stanko, Tratnik Jože, Šanč Jože, Ropin Vida, Oset Franc, Salej Slavko, Mraz Fani, Kač van, Operčkal Vinko, Južina Kunigunda, Super Roza, Močan Jože, Potočnik Karel, Jazbinskec

Ivan, Pilič Jožefa, Palir Ivan, Lavriha Ludvik, Pinter Jože, Jutriša Marija, Božič Rudi, Martun Jože, Zelič Miha, Palir Stanko, Dvoršak Henrik, Filipič Elizabeta, Kolman Jože, Kandler Anica, Gobec Jože, Doberšek Valentin, Kranjc Ivan, Vodeb Olga, Arnskec Vlado, Čepin Franc, Kuder Vlado in Kajm Stane.

Brigada Staneta Rozmana

Stahovnik Ivanica, Vouk Franc, Hrustelj Ivan, Sehur Ivan, Belina Ivan, Izlaker Rudi, Farčnik Stefa, Kralj Anica, Vodušek Stane, Antoninc Ivanica, Kos Milka, Orič Ivan, Jug Avgust, Zohar Franc, Orešnik Jože, Jug Vili, Posedel Franc, Lipovšek Ivan, Rozman Marija, Baumkirchner Neža, Leben Mihael, Močotar Franc, Diacij Franc, Zupanec Ivan, Serjan Anton, Plavčak Hedvika, Pungertnik Ignac, Krašovec Ludvik, Preskar Drago, Fonda Avgust, Čepin Jože, Jošt Ivan, Šiter Rudolf, Pečnik Karel, Bemec Viktor, Kokalj Veronika, Drogenik Ivan, Prosenč Mihael, Vavričnik Antonija, Lesek Martin, Jurgl Antonija, Košenina Franc, Spacapan Leopold, Kitak Martin, Gasperšič Tonač, Guzelj Stanislav, Teržan Martin, Koželj Jože, Himeirah Stane, Zerdoner Kristina, Zabukovski Franc, Arnskec Mirko, Kos Franciška in Jelen Jakob.

Brigada heroja Luke

Oročel Anton, Skaza Valentin, Lesjak Jože, Dobovičnik Jože, Vedenik Angela, Cesar Ludvik, Kolar Karel, Kugler Franc, Hribar Ivan, Knez Slavica, Čretnik Marija, Tanjšek Leopold, Ožek Jože, Superger Nada, Črepišek Alojz, Kosinc Marija, Peček Neža, Macuh Ignac, Hrast Dora, Cviki Martin, Bregar Martin, Novak Martin, Palir Karl, Kozman Jože, Leskovšek Zofka, Kranjc Feliks, Petrovič Marija, Platovski Pavel, Vaš Stefan in Maček Mirko.

V Marijogradcu frontne brigade uspešno pomagajo pri obdelovanju zadružne ekonomije

Ze v prvih spomladanskih dneh pripravnih za setev se je trudil odbor KZ Marija Gradec z zelo perečim vprašanjem, kako pravočasno zorati in posejati njive zadružne ekonomije. Nekateri so se posmihali rekoč: »Kar so hoteli — imajo, saj jim bodo ostale vse njive nezorane in neposejane.« Toda teh govoric je bilo konec, ko so obrekovali videli med ostalimi tudi njive zadružne ekonomije posejane. S tem pa ni bilo še vse rešeno, temveč je nastopilo še težje vprašanje, kdo bo te njive obdelal. Na poziv Osvobodilne fronte in iniciativno tov. Drnovška ter Manfreda Marka so formalni delovne brigade, katerih naloga je bila čim prej in čim boljše obdelati ekonomijo in državno posestvo v Harju. Torej edino brigadni način dela je rešil ekonomijske njive zeli in plevela. Spočetka so se nekateri ljudje posmihali temu načinu, a sedaj so se le ugnali, ker vidijo, da kadar bo odšla še sedaj odvisna delovna sila v produkcijo, bodo edino na brigadni način dela pravočasno lahko obdelali vsa polja.

V brigade za obdelovanje zemlje pa niso vključeni samo frontovci iz Marija Gradca, temveč so jim prišle na pomoč tudi frontne brigade iz Laškega. Pravilo, da nočejo zaostajati za Marijogradci, saj jih je v Harju nekajkrat delalo preko 30. Tudi laški gasilci so ustanovili frontno brigado koscev, ki prav pridno pomagata pri kosnji. Neki večer so se pripeljali s svojim avtom do Lesnika, od koder so jo peš mahili na »lastino«, katero so pokosili v zelo kratkem času.

Z brigadnim načinom obdelovanja zemlje je odbor OF rešil vprašanje obdelovanja ekonomije. Letošnji pridelek ne bo zaradi prepoznega okopavanja med najboljšimi, ali kar je najglavnejše, led je prebit in edino tako bodo lahko tudi v drugih kmetijskih zadrugah in sploh vseh lahko rešili težkoče, ki se pojavljajo ob pomanjkanju delovne sile.

Prvi zadružniki dobivajo svoj letni dopust

Počasi, toda vztrajno si naši kmetje zadružniki v sodelovanju z ljudsko oblastjo gradijo novo, lepše življenje. — Preko vseh ovir in težav si izboljšujejo svoj življenjski standard in začinjajo uživati vse tiste dobrine, ki so v naši socialistični domovini zagotovljene vsakemu delovnemu človeku. Kmet zadružnik ne bo več suženj zemlje, kakor je bil nekoč zasebnik, tudi njemu je priznana pravica do človeka vrednega, kulturnega življenja. Letos dobivajo vsi kmetje zadružniki prvič delovne dopuste in s prav redkimi izjemami so to prvi dopusti, ki jih bodo preživel v svojem življenju. Tak preobrat je bil mogoč le, ker se v naši državi gradi socializem.

Da kmetom zadružnikom omogoči čim boljše preživljanje dopusta, kjer se bodo res razvedrili, odpočili in nabrali novih sil, si je republiška zveza postavila nalogo, da letos in v prihodnjih letih uredi za kmete zadružnike več počitniških domov v naših najlepših krajih. Prvi tak dom je sedaj pripravljen v Poreču, ob istrski obali in je te dni sprejel prve goste. To so naši najboljši kmetje zadružniki, izbrani po zadrugah iz vseh pokrajin v Sloveniji, ki jih je republiška zveza kmetijskih zadrug povabila kot svoje goste. Skupno bo prve počitnice v novem domu preživele 25 kmetov zadružnikov, ki se bodo mudili v njem 14 dni. Nato bodo prišli na dopust novi zadružniki.

Iz okolice Celja sta odšla v ta dom s prvo grupo dva zadružnika. Vodene Franciška iz Vrblja in Vidmar Franc iz Arje vasi.

Prva je kuharica v obdelovalni zadrugi v Vrblju. Grozote internacije in napori v partizanih so tudi njenemu zdravju pustile precejšnje posledice.

Bolehala je in kljub odprti nogi ni hotela v posteljo. Za skrb, ki jo je posvečala zadružnikom in dejstvu, da kljub njihovi zahtevi ni pustila dela, so jo enoglasno izbrali, da gre prva med njimi na dopust.

Vidmar Franc iz obdelovalne zadruge v Arji vasi v 30 letih garanja pri Jezovniku, ni imel prostih nekaj dni. V zadrugi upravlja konje in je zelo pridni pri delu. Lani je imel 398 trudniti. Ko so zadružniki izbirali kdo med njimi naj gre na morje, so se odločili zanj. Konjar Franc je odšel na prvi dopust v svojem življenju.

Ali zasluži službenec, ki ne pozna delovne discipline, 21 dni dopusta?

V ponedeljek zvečer je bil v Zdravstvenem domu množični sestanek. Na dnevnem redu so imeli osem točk, med njimi tudi vprašanje letnih dopustov. Človek bi pričakoval, da bodo zbrani pretresli do temeljev ves Zdravstveni dom in še sosedo. Toda teklo je vse mirno kakor po navadi, »pri nas to ni mogoče, nas je premalo« itd. Ko je pa prišlo na točko dnevnega reda vprašanje dopustov, je postal sestanek zelo živahen. Vsi zaslužni, vsi delovni, požrtovalni, vsem daljši dopust, na vsak način pa uslužbenecem poliklinike. Zobtehnik tov. Orel Rudolf se je pridružil in modroval: meni pripada 21 dni dopusta, ne vem pa če bom uspel, ker me imajo v želodcu. Dentist Meznarič Stanko mu je še potrdil: ja, res je, zaslužimo si, ali kaj ko pri nas ni reda, ni pravice. Med to burno debato se je oglašila tovarišica: »Uslužbenici zobne poliklinike so zelo nedisciplinirani pri delu in jim zato ne pripada daljši dopust.« Tov. Meznarič v vmes: »Tih bodi, baba, saj si komaj prišla.« Na vrsto pride za določitev dopustov Meznarič. Tajnica podružnice tov. Knezova poudarja, da tov. Meznarič zelo pogosto zamuja na delo, večkrat med delovnim časom išče cigarete in druge

stvari po mestu, medtem ga pa pacienti čakajo, zaradi tega mu ne pripada daljši dopust. Kakor, da bi strela vsekala, Meznarič vstane, zapusti množični sestanek in gre užaljen in razočaran, ker mu kolektivni ni hotel priznati njegovega požrtovalnega dela, ki ga doprinese naša skupnost pri graditvi socializma.

Tov. Meznarič bo pač moral oprostiti, sprejeti kritiko, obračunati s tako slabim in malomarnim odnosom do skupnosti in šele takrat bo lahko od skupnosti zahteval. Naš princip je — kdor skupnosti daje, ta tudi od nje prejema.

V I. četrti so otvorili otroško igrišče

V nedeljo 26. junija je OF I. četrti otvorila otroško igrišče za Savinjo. Pionirji so pripravili prav lep kulturni program s petjem, prostimi vajami in kolom. Na koncu pa so bili vsi otroci, ne glede od kod so, pogosteni. Igrišče je bilo otvoreno, v kratkem pa ga bodo še bolj izpopolnili. Namenjeno je predvsem otrokom, katerih starši so v službah, da jih lahko brez skrbi pustijo tam, da se zabavajo.

V tem letu so v območju celjskega gozdnega gospodarstva zgradili več žičnic

Ze preteklo leto je začelo Gozdno gospodarstvo Celje pripravljati gradnjo novih žičnic na takih prometnih centrih, kjer je transport lesa v višinah najbolj otežkočen. Pripravili so strojne dele, vrvi, les ter postavili barake za gozdne delavce pri gradilskih žičnic. Te prenosne barake služijo delavcem za skladišča, kuhinje in stanovanja. V letošnjem letu so že zgodaj spomladi začeli z delom in dosejaj dosegli že velike uspehe. Več žičničarjev je prišlo iz Primorske, vodji teh skupin Kemperle Franc in Rahar Stanko pa sta uvedla tudi druge nekvificirane delavce v strokovno delo. Danes so vsi ti delavci strokovnjaki in samostojno gradijo žičnice po območju Savinjske doline. Tako je Kemperlova skupina do 25. maja zgradila žičnico v Ljubnem in na Ojstrici pri Braslovcah. Skupina Raharja pa je zgradila žičnico v Poljshah in Planici pri Lučah. Med to gradnjo je nova skupina gozdnih delavcev montirala na Tolstem vrhu pri Nazarju avtomatsko motorno žičnico, ki je prevzela do sedaj že preko 2000 kub. m lesa iz visokih gorskih predelov. Ta prenosna žičnica je bila nato demontirana in prestavljena na Tolsti vrh pri Ojstrici, od koder dnevno prepelje preko 50 kub. m stare doraščene bukovine.

Druga skupina žičničarjev z Dobroškom na čelu, ki šteje 13 delavcev je začela 15. aprila z novogradnjo v Duplem rovu ter bo zaključila gradnjo dne 15. julija t. l. Žičnica bo zgrajena v dolžini 3000 m v dolino Raduha.

Ponovni uspeh je bila montaža motorne žičnice v gozdnem vrhu »Farbanca« pri Nazarju. Monter in strojevodja Dobrsek Franc ter Kolar Anton, ki sta ob praktičnem delu postala strokovnjaka, že uvajata v delo praktikante iz Srbije in Bosne, ki uspešno sledijo učenju in so že stavili nekaj predlogov za nov način montaže in konstrukcije. Obveznost zgraditi preko poletja še tri samotežne žičnice na terenu Gozd. gospodarstva Celje bodo kmalu častno izpolnili, kakor so izpolnili vse dosedanje.

Organizaciji AFZ v Šeščah so dosedanj uspehi vili še več volje za delo

Šeščani niso kar tako. Pridni so, da jim ni kaj reči. Še AFZ organizacija lahko potrdi, da je to res. No kar poslušajte! V januarju na sestanku AFZ je predlagala tov. Habjanova, da bi organizirala tečaj za šivanje in pletenje, s čemer smo res takoj pričele. Ista tov. je dala na razpolago svojo sobo, za kar ji izrekamo najlepšo zahvalo. Tečaj je obiskovalo 16 pionirk in 3 mladinke. Plesti in šivati sta učili tov. Cestnikova in Škorjančeva 6 mesecev 2krat tedensko, za kar sta opravili 169 ur. Za zaključek tečaja so organizirale razstavo, bila je 26. junija. Pionirke in članice AFZ so lepo okrasile sobo v zadružnem domu, kjer si je mnogo ljudi ogledalo razna ročna dela, ki so jih napravile naše pridne pionirke in mladinke. Rekle so, da sama razstava ni dovolj, zato

so se naučile igrati »Snežulčica« in še več drugih prizorov. Učitelj tov. Pečnik pa je presenetil gledalce s svojim pionirskim pevskim zborom. Obenem se mu zahvaljujemo za vso pomoč pri prireditvi, ki je po njegovi zaslugi tako dobro izpadla. Največje presenečenje za vse Šeščane pa je bilo to, ko so jih obiskali snemalci Triglav filma iz Ljubljane. Tako bodo lahko gledali ljudje širom Slovenije, kako smo pridni.

Za zaključek smo priredili tudi kratko zabavo, čisti dobicek pa bomo porabili za nabavo novih kulis. Pozimi je organizacija AFZ organizirala kuharski tečaj, za kar je dala na razpolago kuhinjo tov. Zgankova. Naše pridne tečajnice so se naučile prav dobro kuhati. Tako, kakor vidite, smo bile kar ves čas pridne in obljublamo, da bomo vnaprej še bolj.

Celjsko gledališče je svojo precej bogato sezono (lastne premjere, gostovanja) zaključilo s Kreftovo komedijo v treh dejanjih »Kreature«. Režija Fedor Gradišnik. Avtor sam je v opombah in navodilih svoje komedije (»Kreature«, Knjižnica Slovenskega gledališča 14) med drugim napisal: »Kreature so konverzacijska, psihološka komedija...« in »...osrednji idejni problem je etično-političen«. Tako je avtor v pomoč režiserjem sam delno razčlenil svoje delo in s tem pokazal smer uprizoritve z očitnim namenom, da se komedija kot odraz stanja pred, med in po prvi svetovni vojni uprizori verno in dosledno in da je tako moralno politično stanje moralo nujno priversti narod do revolucije, kar se je dejansko v najbližji preteklosti tudi zgodilo. Torej ni komedija napisana samo zato, da slika tedanje žalostno stanje, dogodke in osebnosti, ki so odigrane neko »politično« vlogo in pri katerih je posebno pojmo etike poplavljen globoko nekje v gnojnici, nego je v politični poanti dobila navdih in v dogodkih zagotovilo, da se bo to stanje na vsak način spremenilo, posebno, ker so na delu sile, ki naj bi dokončno obrgle vse obesaženjske, žeparske in hlapčevske teorije dr. Kostajnskov in njegove satelitske bande. Zanimivo je podčrtati, da glavni osebni Ivan Tomc in von Schnitzel, prvi kot predhodnik tistih zdravih progresivnih narodovih sil, ki so ustvarile današnjo stvarnost in drugi, kot v prazno opletajoča nadkreature vsa v službi avstrijske panzermanske roparice, ne nastopata. Oba pa sta gonilo komedije, ki v dogodkih pičlih večernih ur duhovito razkrinka vso gnilo politično stanje naših tedanjih »narodnjakov« in »prvoboriteljev« ali kakor hočete.

nem, če imamo tako rekoč izgotovljeno skico in določeni tudi okvir uprizoritve (Kreftove opombe, v Gledališkem listu podana politična situacija) potem se moramo vprašati zakaj je komedija v celoti le delno uspela. Oglejmo si n. pr. gornje štiri fragmente: politiko, etiko, psihologijo in konverzacijsko. Politiziranje je v glavnem odrejeno v komediji dr. Kostajnsku, deloma profesorju Grilcu. Kostajnskec (Svegl) ni v tem uspel, kajti njegovi dolgi monologi so ga zapeljali v deklamiranje in ne v tisto lažno politiziranje, ki je bilo toliko lastno raznim dr. Kostajnskom. Ni bila podana tista zlagana tehtnost, s katero so operirale in varale te vrste kreator. Tu bi morali še omeniti, da je vsa njegova igra, kretnje, dikcija, da celo maska preveč spominjala na Pickeringa in da je ta kreacija radi kratke časovne perijeje še preveč v spominu gledalca. Profesor Grilc (Gradišnik) pa zaradi zelo nesolidnega znanja vloge ni mogel nadomestiti to, kar je poskušal rešiti z rutino, dasi bi mu masko in ostal k. und k. nastop priznali. Pogojem sonastopa in režije tokrat ni bil kos in so posledice pokazale v obeh primerih. Etične dobrine ali boljše nedobrino so so se tikale prav za prav vseh, a gotovo v največji meri Komarja (Zorko), Medveda (Sedej) in deloma Poldeta (Smrečnik). Komar in Medved sta nas prepričala, manj Polde, zlasti, kar je svojo igrsko podčrtal z zunanji igralškimi efekti, ki dajo slutiti nedognanje vloge. Sedeju in Zorku pa moramo priznati, da sta vlogo rešila v skladu s konceptom in da se razvijata v tipična karakterna igralca, ki nam bosta še marsikaj pokazala. Teža psiholoških lomov sloni na Bredi (Vrečkova) in Kadetu (Grobelnik). Igra Breda tokrat ni šla v globino in sem mnenja, da je bila za njo ta vloga

zaenkrat pretežka. Taki poizkusi z nedvomno talentirano igralko so prehitri in skoraj nedopustni, ker preskakujejo njen razvoj: Zasedbi bo v bodoče posvečati več pozornosti tembolj, ker tudi zasedba Slave (Zupanova) ni bila pravilna. Kadetova igra je bila na mestu, vendar bi želeli, da Grobelnik končno obračuna s seboj v tem smislu, kot je to storil Sedej. Sedej je v tem nastopu opustil že v mnogočem tisto, kar ga označuje za Sedeja, medtem ko Grobelnik tega še ni storil. Tako v tej kreaciji ne moremo najti napredka, kar lahko trdimo za Sedeja in Zorka.

V konverzacijski sodelujeta še Amalija (Marinčičeva) in Slava. O Marinčičevi kot novi pojavi celjskega odra bi bilo prehitro govoriti, ugotavljamo samo, da je zaenkrat zadovoljila. Ne morem pa tega trditi o Slavi, katera je podala svojo vlogo iz grla, na zunan, statistično in še to slabo.

Konverzacija zahteva gladek dialog in so s tem podane osnove za pravilno dinamiko in tempo predstave. Predstava je v marsičem hirala na tej zahtevi in so posledice poznale tudi na prisljeni mizasceni, zlasti v tretjem dejanju.

Jezik je bil še dokaj odrski, vendar zaradi popravljanja že izgovornih besed ni izzvenel tako kot bi moral.

Končno naj tu omenim čisto tehnične nedostatke, ki so v zaključni sceni z zastorom ustvarili mučno situacijo in s katero so v mirni sliki spravili igralce v nezavidljiv položaj. Veko Gabrič.

Izobraževalno umetniška društva morajo uvesti ločno administrativno poslovanje

»Saj smo društvo šele ustanovili in ne moremo imeti kar naenkrat vsega v redu.« Tako se kaj rad izgovarja tajnik ali predsednik društva članu okrajnega odbora Ljudske prosvete, ki je prišel pregledat društveno poslovanje. Tak izgovor kajpada ne more mnogo veljati, če upoštevamo to, da društvo ni več od aktivnih kulturno-prosvetnih delavcev odrezani LPS, ki se je sestajal enkrat ali dvakrat letno ter ni vodil niti najprimitivnejše evidence nad kulturno-prosvetno aktivnostjo kraja. Društvo je višja organizacijska oblika Ljudske prosvete in se mora bistveno razlikovati od LPS. Predvsem se mora odražati ta razlika, in sicer na prvi pogled v administrativnem poslovanju društva.

Pred kratkim sem ob priliki obiska nekoga društva ugotovil, da tajnik sploh ni vedel za sklepe ustanovnega občnega zbora o, kar je niti ni mogel spomniti. Zakaj? Ker se je ob priliki ustanovnega občnega zbora sicer pisal zapisnik, ki pa »se je nekam založil« ali zabil. To mi je vzbudilo sum, da se prav tako kot zapisnik izgublja vse ostalo. Slutnja me ni varala. Na proš-

njo, da mi tajnik pokaže društveni arhiv, je on položil pred me mapo z zadnjim okrožnico okrajnega odbora LP (ostale so se založile), nekaj pristopnih izjav in nekaj s svinčnikom izpisanih lističev. To je bilo vse.

Skoraj, da sem ga užalil, ko sem dejal, da tako ne gre, da kaže to malomaren odnos tajnika do društva itd. Prepričan je bil, da je s tem, ker se redno udeležuje sej upravnega odbora in ker je celo pridobil popolnoma sam šest novih članov, zadostil svoji tajniški dolžnosti.

»Kako pa je z registracijo društva in kje imate društvena pravila?« ga prav radovedno vprašam.

»Te imata predsednik.« mi odgovori. Pa se je kaj kmalu spomnil, da morajo biti vzorna pravila izobraževalno-umetniških društev nekje v lanskoletnem Obzorniku in vesel je dodal, da so jih člani v celoti sprejeli, pretpikati ter pripraviti za registracijo pa jih še niso imeli časa.

Na vprašanje, katere društvene sekcije imajo, mi je naštel gledališko, knjižničarsko in izobraževalno sekcijo. Od teh je najboljša gledališka sekcija, ki

je v letošnjem letu igrala že dve igri. Knjižničarska sekcija je baje svoj čas dobro poslovala, vendar je po odhodu knjižničarja v delovno brigado popolnoma prenehala z delom. Izobraževalna sekcija se še ni utegnla pokazati.

Tako me je seznanil s društvenim delom in vedno bolj se mi je jasnilo, da imam opravka z enim izmed najslabših društev v okraju Celje-okolica. Tajnik mi je rad priznal, da se bo moral marsikaj izpremeniti in da bo tudi njegovo delo moralo postati le nekoliko drugačno.

Res je, da se aktivnost društva ne kaže v tem, da je vse lepo napisano na papirju in nič več. Vendar pa se mi zdi nujno potrebno, da vodi upravni odbor društva od seje do seje točno evidenco o izvajanju postavljenih sklepov, kar bo pripomoglo k čimprejšnji realizaciji nalog, držati v evidenci vse okrožnice okrajnega odbora Ljudske prosvete, dokler niso izvedene vse naloge, katere okrožnice zahtevajo. Ne samo to, vse kar koli je v zvezi z registracijo društvenega dela, je treba tudi ohraniti. V tem primeru, če ima upravni odbor društva zabeležene vse dogodke, ni težko podati zahtevano polletno poročilo, kar je v obratnem slučaju nemogoče in tudi ni težko odgovoriti na ostala vprašanja okrajnega odbora Ljudske prosvete.

Zelo pohvalno je v tem pogledu delo tajnika KUD Ivan Cankar Liboje, ki piše društveno kroniko. Ta zajema vse društveno delo in bo lahko poznejšim odborom dokaz, da je prvoizvoljeni upravni odbor poprijel z vso vmo za delo. Poleg tega ima lepo urejen arhiv, spravljene po datumih vse okrožnice, kopije odgovorov na okrožnice, zapisnike sej itd. To na prvi pogled kaže, da je tajnik vesten, kar se odraža tudi v ostalem delu.

Nujno je, da temu vgladu slede tudi ostali, saj je to najmanj, kar se lahko od tajnika društva zahteva.

Pri tem sploh ne omenjamo, da je tajnik duša vsake organizacije in da je od njega v veliki meri odvisna društvena aktivnost.

Član okrajnega odbora

L·J·U·D·S·K·A T·E·H·N·I·K·A

Naloga Ljudske tehnike postajajo vse širše in globlje, zajamejo naj delovne množice mest in vasi

(Nekaj misli s tiskovne konference dne 17. junija t. l., na kateri je o dosedanjih napakah in uspehih ter bodočih nalogah govoril predsednik Ljudske tehnike in minister za komunalne zadeve tov. Goršič Milko).

Teden tehnike je v dostojni meri prikazal uspehe te nove, množično izobraževalne organizacije, ki si je ob samih svojih ustanovitvi zadala nalogo, čim dosledneje in množičneje približati tehniko ljudstvu. Ob zaključku je bilo mogoče ugotoviti ogromen dvig zanimanja za razne panoge udejstvovanja v društvi in organizacijah Ljudske tehnike, obenem pa analiza dosedanjih neuspehov sil k resnemu, odgovornejšemu delu za reorganizacijo tako samih društev, oziroma klubov, kakor tudi njihov vodstev, v kolikor ne ustrezajo resničnim ciljem Ljudske tehnike.

Dosedanje izkušnje so pokazale, da merodajni krogi v vodstvu posameznih društev, klubov ali skupin še niso na jasnem glede samega pomena Ljudske tehnike. Ljudska tehnika je najnujnost petletnega plana, njegova čvrsta oslomba in neizrabljiva rezerva. Tako so naloge, ki jih petletka postavlja v pogledu industrializacije ter mehanizacije našega kmetijstva, osnovne naloge Ljudske tehnike, zato je vprašanje izpopolnitve strokovnega kadra, ki je v neposredni zvezi z omenjenim, glavna naloga Ljudske tehnike, posameznih zvez in društev. Z dvigom tehničnega znanja vsakega posameznega delavca v kateri koli tovarni in z izvežnavanjem novih mladih moči, ki jih v vse večji meri, iz dneva v dan, kličejo nove tovarne in nova podjetja širom domovine, bo mogoče čimprej izvršiti naloge petletnega plana. Ta vzgojno izobraževalni karakter Ljudske tehnike mora postati gonilna sila vseh aktivistov, skupin, društev in zvez.

Zavest, da se naša država nahaja obdana od klevetnikov informbirojevskih »kritikov«, ki skušajo med ostalimi ukrepi na vse mogoče načine sabotirati izvedbo našega petletnega plana in da ta kampanja daje odprte roke zahodnim imperialistom v njih borbi proti naprednim silam v svetu tako na kulturnem, političnem, kakor tudi gospodarskem polju, zahteva, da je nujno odpraviti vse ono, kar je doslej zaviralo hiter množičen in kakovosten razvoj te mlade, vsejudske organizacije. Tu bi bilo posebno omeniti napačno naziranje, da je Ljudska tehnika le nek privrsek fizikulture in da mu je vsebinsko ter načelno podrejena. K takemu pojmovanju so v velikih meri pripomogli starokopitni klubski nazori nekaterih članov posameznih upravnih društvenih odborov, ki bi želeli, kakor je to bil primer pri sami fizikulturi — pretvoriti Ljudsko tehniko v skladišče rekordov, omejeno le na gotovo število ljudi »izrednega talenta«, ki bodo sposobni postaviti ta ali oni rekord. Želja po uspehih nekaterih »talentov« je prignala take in silne ljudi na pozicije buržoazskih sportnih prirediteljev. Pri tem je načelno vprašanje množičnosti, in sploh čim večje število mladih in istih članov v posameznih strokah Ljudske tehnike za nove naloge v petletnem planu čisto zanemelo.

Iz omenjenega sledi, da bo treba odstraniti vse one sile iz društev, ki jim je klubaštvo bodisi iz oportunitizma, bodisi iz odprtega sovrašva napram ciljem resnično Ljudske tehnike, prešlo v meso in kri. Zamenjajo jih naj ljudje, ki jim bo množična prilastitev tehničnega znanja prva naloga. Kajti množičnost sama bo dala vrsto vidnih uspehov, ne da bi se pri tem poudarjala želja po rekordih.

Doslej sta propaganda in agitacija za popularizacijo Ljudske tehnike bili vse premajhni in slučajnostni. Naše časopisje je s tem zagrešilo veliko napako, ki jo bo moralo čim prej odstraniti. Doslej ni bilo govora o načelnih nalogah Ljudske tehnike, o njenem delu ter premagovanju težkoč, ki jih mora prebrestiti na vsakem koraku, o požrtvovalnosti posameznih tovarišev za omasovljenje posameznih panog Ljudske tehnike. Dnevno časopisje se je zadovoljilo le s prikazovanjem raznih prirediteljev in obliki športnih poročil, kjer je glavno in odločujočo vlogo igral rezultat in povečevanje uspeha posameznikov. Malokje so pravilno analizirali ter ocenili društvo kot celoto in prikazali uspehe v zvezi s petletko in izvajanjem gospodarskih nalog, za katere se kot že omenjeno, organizacija bori. Takšen način prikazovanja Ljudske tehnike pred množicami je le okrepil težnje starih klubšev ter nasilno postavil Ljudsko tehniko med športne vrstice.

Uspehi novatorjev, racionalizatorjev in udarnikov so v veliki meri posledica pravilnega delovanja Ljudske tehnike. S tem v zvezi ni danes več mogoče prikazovati te pojave ločene med seboj. Tako informbirojevske države kakor tudi zahodni imperialisti skušajo prikriti pred nami svoje tehnične izpopolnitve in izume, kar postavlja pred naše tehnike in tako tudi pred Ljudsko tehniko nalogo, da se novatorsko, racionaliza-

torško in udarniško gibanje okrepi med delovnimi množicami in da se tehnika ljudstva postavi na čvrste noge. Dvigati je potrebno ljubezen delavca do strojev ter ga tako še bolj povezati z njim. To nalogo so prevzeli Klubi tehnike, ki se ustanavljajo po vseh podjetjih, ki imajo konkreten stik s tovarno. V svojem dosedanem delu so dobili precejšnjo podporo od posameznih direktorjev. Sistematično delujejo pri odkrivanju novih lažjih poti v proizvodnji. Z druge strani se več število posameznih društev in klubov, ki združujejo razne ljudi v eni strokovnih zvez LT. V skupnem delu dvigajo svoje strokovno znanje in se pripravljajo na nove naloge v planskem letu.

Uspehi, ki jih je sumiral Teden ljudske tehnike, so na območju Ljudske tehnike sledeči: Do pričetka Tedna tehnike je bilo registriranih nad 16.000 članov ter ustanovljeno 12 šol, kar potrjuje dejstvo, da se je v tem vseljudskem gibanju pričelo resno življenje. V državnih ustanovah in podjetjih vseh vrst je bilo 399 predavanj tehničnega značaja ter 121 strokovnih predavanj. Sprejetih je bilo 30 novatorskih in 94 racionalizatorskih predlogov, ki se bodo dali uprati v naši proizvodnji. V času Tedna tehnike se je vršilo 13.084 pregledov strojev, 377 lažjih in težjih popravil na strojih in slično. Poudariti bi bilo nadalje iskanje novih nahajališč surovin ter pričetek izkoriščanja surovinskih baz, ki so bila že znana, pa neizkoriščena. Registrirano je v tem času 37 novih najdišč. V tem času je bilo na vasei 363 predavanj o Ljudski tehniki ali posameznih strokah Ljudske tehnike, ki jih je poslušalo okrog 34.968 ljudi. Prirejane

Radioamatersko društvo Celje je preseglo polletni plan za 68%

Radioamatersko društvo v Celju, ki je med najboljšimi v Sloveniji, je uspešno zaključilo I. polletje ter preseglo plan za 68%. Vsi člani društva, v katerem je večji del delavcev in vajencev, so ponosni na svoj uspeh prešli z novimi nalogami v II. polletje. Pri vzgoji kadra je plan presežen za 3% ter smo s tem dobili nove tehnike, ki bodo s svojim delom še bolj dvignili radiotehniko.

Člani društva so zgradili oscilator, 30 andionov, 1 super, ojačevalc itd. ter so s tem usposobili za »A« in »B« radioamaterje 31 tečajnikov. Izvršile so se uspešne akcije na vasei s predavanji in praktičnim delom, posebno pa so se

izkazali pri ozvočenju Arje vase, Vrbja in Kmetijske obdelovalne zadruge v Šentpetru, kjer so vložili mnogo truda in dela. Preko treh kompletnih aparatov poslušata danes prenos poročil, glasbe itd. več sto zadržnikov, kmetov ter ostalih vašanov.

Nove naloge, ki so postavljene po programu in planu so še večje in pomembnejše. Treba je še bolj razviti borbo in iniciativno članov Ljudske tehnike, predvsem pa prispevati k radiofikaciji vasi. S temi nalogami stopa radioamatersko društvo v drugo polovico Petletke s trdnjo voljo za uspešno izvrševanje postavljenih nalog. —šic

Fotoamatersko društvo v Celju se bo kmalu razvilo

Razvoj fotoamaterstva v Celju še ni dosegel takih uspehov kakor bi jih v stvari moral, vendar ima v svojem krogu ljudi, ki se zavedajo važnosti nalog fotoamaterstva. Posamezni klubi LT, ki imajo fotoamaterske krožke, še niso dovolj poučeni o delu krožkov, posebno pa ne vedo v kakšnem sektor naj se poglobijo, da bi pravilno vzkladili aktualno problematiko in umetniške zahteve.

Najvažnejša naloga amaterske fotografije je, da pokaže kakšno je danes, v tako važnem zgodovinskem razdobju in kako doživlja socialistično preobrazbo naše delovno ljudstvo. Umetniška fotografija mora pokazati borbo delovnega človeka, ki ustvarja svojo bodočnost — mora prikazati vse žive dogodke okoli nas.

Klub tehnike v Tovarni emajlirane

Tekstilna tovarna Šentpavel ima najboljši klub Ljudske tehnike

V Tekstilni tovarni Šentpavel se je pred 3 meseci ustanovljen klub Ljudske tehnike toliko razvil, da šteje danes že preko 100 članov. Številčno najmočnejši krožek je racionalizatorski, ki je uspešen v tem, da rešuje probleme izboljšav, kvaliteto proizvodov in predlaga nove racionalizacije. Razen tega imajo v klubu še radioamaterski, kemični, modelarski in avto-moto krožek, v katerih so se že tudi začeli tečaji s skupnim številom 100 tečajnikov, ki redno posejajo študijske in strokovne ure.

Člani kluba pa se niso zadovoljili samo z delom v tovarni, temveč nudijo veliko pomoč sosednim vavam in šolam. Tako so priredili že več akcij na vase, od katerih je bila najuspešnejša v vase Sešče, kjer so popravili 78 kom. emajlirane posode, 3 pluge, 1 obračalnik, eno brano, 1 šivalni stroj, 1 tehniko, 2 budilki, več sekir, žag, škarij in več drugih manjših predmetov. Klub je prevzel tudi patronat nad stanico mladih

tehnikov v šoli Šentpavel ter daje pionirjem zadostno materialno in moralno podporo. Avto-moto krožek v klubu pa si sestavlja svoje motorno vozilo, s katerim bo usposabljal tečajnike pri upravljanju z motornimi vozili.

Tako naj bo klub Ljudske tehnike v Šentpavelju za vzor vsem ostalim klubom, pri čemer ima največji zaslug predsednik kluba tov. Sušek ter ostali člani odbora. —šic

Obiščite
RAZSTAVO
LOKALNE
INDUSTRIJE
IN OBRTI
V LJUBLJANI
ki je
nadaljšana
do 10. julija
Polovična vezava
velja do 12. julija

so bile razne razstave, ki so imele namen, seznaniti širše množice z nalogami Ljudske tehnike in njenimi uspehi, otvorjene so bile nove šole po strokah Ljudske tehnike, ki bodo dale vrsto novih strokovnjakov in voditeljev organizacij Ljudske tehnike. Na raznih mestih je bilo prirejenih 149 stalnih ter 115 potujočih razstav.

Ljudska tehnika je pritegnila in priteguje predvsem vrste naše mladine, saj bo le-ta prevzela vodstvo v naših tovarnah, podjetjih in ustanovah. Z ozirom na njen vse širši razvoj je v sedanjem obdobju nujno postaviti na ostrino tudi vprašanje kakovostnega dviga samih klubov, društev in aktivov, predvsem glede študija in dela, kakor tudi vzgojnega-instruktorskega kadra. Pri tem ni samo poudarek na kvaliteti strokovnega znanja, temveč tudi na politični prevzgoji mladega naraščaja, ki mora nujno čutiti nov odnos mladih graditeljev socialistične domovine do izpopolnitve in olajšave pri samem delu ter težnjo po količinski in kvalitetno izpopolnjenih proizvodih njihovih del.

Teden Ljudske tehnike je nadalje okrepil njene posamezne zveze, ki so bile doslej več ali manj ločene med seboj, ali pa so bile šele v povojih.

Poleg radioamaterstva, fotoamaterstva, avto-motociklizma ter letalstva se je letos pričelo razvijati tudi pomorstvo in brodarstvo. Društva iz dneva v dan rasto in večajo število članstva ter so dosegla v razmeroma kratkem času lepe uspehe.

S čiščenjem osnovnih organizacij Ljudske tehnike, predvsem klubskih elementov, z množično pritegnitvijo vsega ljudstva, predvsem pa mladine v njegove vrste, konkretnim delom na terenu med ljudstvom, predvsem po vaseh s političnim dvigom samega članstva ter z množičnimi demonstrativnimi nastopi bo Ljudska tehnika v popolnosti dosegla svoj namen. S tem se ne bo samo povečalo število strokovnega kadra za naše tovarne, ustanove in podjetja, temveč bo ljudski armadi nudila tudi že tehnično izvežbane posameznike in s tem izpopolnila tudi sam tehnični nivo naše armade.

FIZKULTURA

ŠVEDSKI ATLETI

v dvoboju z najboljšimi jugoslovanskimi atleti in atleti SSD Kladivarja na Glaziji 14. julija ob 17

Kladivar prvak državnega polfinalnega tekmovanja v rokometu

Od 29. junija do 3. julija je bilo v Celju državno polfinalno tekmovanje v rokometu zapadne cone, v katerem so igrala moštva: Budućnost—Titograd, Dinamo—Zagreb, Bosna—Sarajevo, Crvena zvezda—Beograd, Slovenija paje zastopal Kladivar kot republikni prvak.

Mostvo kladivarja je nastopilo v naslednji postavi:

Belcer, Ambroz, Jezernik I. Coh, Polutnik, Saleker, Jezernik II. Rojc, (Senčar), Kneifer, Uršič, Čater.

Rezultati tekmovanja so sledeči:

- I. kolo: Bosna : Crvena zvezda 6:6 (5:4)
Kladivar : Dinamo 8:7 (5:2)
- II. kolo: Dinamo : Bosna 4:4 (2:2)
Kladivar : Budućnost 4:4 (3:1)
- III. kolo: Bosna : Budućnost 5:0 (4:0)
Crvena zvezda : Dinamo 6:4 (3:3)
- IV. kolo: Crvena zvezda : Budućnost 5:1 (2:0)
Kladivar : Bosna 18:4 (11:1)
- V. kolo: Dinamo : Budućnost 10:5 (5:3)
Kladivar : Crvena zvezda 11:6 (5:4)

Prvi dan tekmovanja je igrala Bosna neodločno s Crveno zvezdo, Kladivar pa je s tesnim rezultatom premagal prvaka Hrvaške, zagrebškega Dinamo. Pri tej tekmi je mnogo zakrivil zagrebški sodnik Jurenjak, ki je delal velike napake. Prva tekma je bila mladena in nezanimiva, tem bolj pa je pozevala druga tekma, ki je posebno v drugem polčasu privedla zaradi sodnikovih napak do razburjenja.

Drugi dan tekmovanja so si vsa štiri moštva priborila po eno točko, kajti obe tekmi sta se končali neodločno. V tekmi med Budućnostjo in Kladivarjem je bilo opaziti izmučenost domačih igralcev po tekmi prvega dne, vendar bi bil rezultat lahko z boljjo povezavo večji.

Po tretjem kolu je prevzela vodstvo Bosna, ki si je z visoko zmago nad Budućnostjo priborila 2 točki, Dinamo pa je zaradi izklju-

čitve najboljšega igralca ostal z 10 igralci, ter tekmo proti Crveni zvezdi tudi izgubil, čeprav je bila na polju mnogo slabša.

Četrty dan tekmovanja je domači Kladivar v najlepši tekmi prvenstva premagal močnega nasprotnika Bosno z visokim rezultatom 18:4. Prav s to tekmo je Kladivar pokazal, da je resen kandidat za prvo mesto, vendar je Crvena zvezda, ki je prav tako premagala nasprotnika, dobila s Kladivarjem enako številno točko.

Zadnji in odločilni dan tekmovanja je privedel na igrišče blizu 5.000 gledalcev. Za predzadnje in zadnje mesto sta igrali moštvi Dinamo in Budućnosti, igra pa je zagrebški Dinamo z visoko zmago odločil v svojo korist.

Odločilna tekma za prvo in drugo mesto med Crveno zvezdo in Kladivarjem je bila zelo živahna in napeta, saj so eni kot drugi prav dobro igrali. V prvem delu igre je bil Kladivar v rahli premoči, ter stalno vodil s nekoliko razlike v golih, na koncu prvega polčasa pa je nekoliko popustil, ter s tesnim rezultatom 5:4 končal prvi polčas.

V drugem polčasu so igralci Kladivarja pokazali lepo igro, posebno pa se je odlikoval Čater, ki je dal 4 gole. Uršič 3, Kneifer, Polutnik, Senčar in Jezernik pa po enega. Nekaj minut pred koncem igre je bil izključen Ambroz, ter se je tako obramba nekoliko poslabšala, vendar je Kladivar s visoko razliko golov zmagal, ter si s tem osvojil prvo mesto. Na drugo mesto se je plasiralo moštvo Crvene zvezde, ki pa ni bilo dosti slabše od Kladivarja.

Končna tabela izgleda takole:

1. Kladivar	4	3	1	0	41:21	7
2. Crvena zvezda	4	2	1	1	23:22	5
3. Bosna	4	1	2	1	19:28	4
4. Dinamo	4	1	2	25:23	3	
5. Budućnost	4	0	1	3	10:24	1

S tem tekmovanjem si je Kladivar priboril precej izkušnje za nadaljnjo finalno državno prvenstvo, ki bo odločilo prvaka države v rokometu —šic

»BRATSTVO« Hraštnik PRVAK CELJSKEGA POVERJENIŠTVA

Nogometno prvenstvo celjske in zasavske skupine in končno prvenstvo poverjeništa je zaključeno. Tablice izgledajo takole:

Celjska skupina	edigranih	dobitkih	izgubljenih	neodločenih	razlika	točke
Kovinar, Štore	16	15	-	1	66:9	30
Ejdnovo, R. Slat.	16	10	2	4	46:26	22
Ljubno ob Sav.	16	9	2	5	39:38	20
Ušnjari, Šotanj	16	7	2	7	32:40	15
Kladivar, Celje	16	6	2	8	35:37	14
Šmartno ob Paki	16	4	2	10	32:40	10
Konus, Konjice	16	4	2	10	33:43	14
Borut, Gotovlje	16	5	5	11	27:41	9
Rudar, Velenje	16	2	4	10	25:66	8
Zasavska skupina	12	11	-	1	54:12	12
Bratstvo, Hraštnik	12	6	2	4	27:22	14
Rudar, Trbovlje	12	7	-	5	30:26	14
Razlag, Brezice	12	4	3	5	25:27	13
Kriko, Kriko	12	4	2	7	12:29	8
Cankar, Sevnica	12	3	2	7	12:29	7
Hraštnik, Hraštnik	12	3	1	8	16:34	7
Proletarec, Zagorje	12	3	2	8	18:27	6

Lestvica zaključnega tekmovanja celjske in zasavske skupine						
Bratstvo, Hraštnik	6	5	1	-	23:5	11
Kovinar, Štore	6	4	1	2	21:11	9
Ejdnovo, R. Slatina	6	2	-	4	9:19	4
Razlag, Brezice	6	-	-	6	0:18	-

Torej je prvenstvo poverjeništa osvojilo »Bratstvo« iz Hraštnika po vsem zaslugi, ker je bilo najbolj disciplinirano in daleko najboljšo moštvo v poverjeništu. Drugo mesto ima »Kovinar« štore, ki je pa po organizaciji in kvaliteti precej slabši od »Bratstva«. Tretje društvo v poverjeništu »Ejdnovo« iz Rogaske Slatine je nedisciplinirano in tudi slabo vodeno. Tretje mesto si je priborilo le s poudarjenimi igralci, ki so dobri v njihovom moštvu. Četrto plasirani »Razlage« iz Brezice se zaključnega tekmovanja ni udeležili, ker ni imeli finančnih sredstev, čeprav bi moštvo odigralo veliko vlogo v tem zaključnem tekmovanju. Vsekakor je v spomladanskem delu prvenstva pokazalo TD Ljubno in bi sigurno tudi v zaključnem tekmovanju odigralo veliko vlogo, če bi jesenski del prvenstva absolutno z najboljšimi uspehi.

Celotno tekmovanje poverjeništa se je redno odvijalo v celjski skupini, dočim je bilo v zasavski skupini mnogo težkoč, ker se bila družstva skrajno nedisciplinirana, in objavljala tekme v poslednjih trenutkih. Nekatera tudi enostavno niso nastopila.

Obveščamo vas, da se bo v soboto dne 9. julija 1949 ob 17.30 na Glaziji odigrala zaključna tekma za zmagovalca pokalnega tekmovanja GO ZSS, ki ga organizira ZSS med Tekstilcem (zmagovalcem prve skupine) in Graficarjem (zmagovalcem druge skupine). Tekma bo odigrana po istih propozicijah, ki so veljale za dosedanja tekmovanja.

Sindikalna podružnica OLO Celje-okolica ustanovila FA

Kot že v mnogih sindikalnih podružnicah so tudi v podružnici OLO Celje-okolica uvideli potrebo po fizikalnem udejstvovanju in si ustanovili svoj fizikalni klub. Kljub svoji zaposlenosti pri ostalem delu bodo našli tudi dovolj časa za fizikulturo, kajti tam bodo našli razvedrilo in si nabrali nove moči za še uspešnejše izpolnjevanje ostalih vsakodnevnih nalog. Na ustanovnem sestanku so si zadali sledeče obveze: gojili bodo nogometno in rokometno moštvo.

MALI OGLASI

Zdravniška dežurna služba:

10. julija 1949: Dr. Podpečan Ivan, Maribor, škofova cesta 24. — Nedeljska zdravstvena služba traja od sobote popoldne do ponedeljka do 8. ure jutraj.

Dne 1. julija sem izgubila zlato zapestno uro v Prsiernovi ulici ali kinu Metropol pri večerni predstavi. Prosim poštenega najditelja, da jo vrne proti nagradi na ime Pezdri, Prsierna ulica 8/II.

met. odbojko, lahkotletiko in telovadbo. redno 14 dnevno bodo imeli fizikalne sestanke in do prihodnjega sestanka pridobili 16 novih članov, tako, da bo štel fizikalni aktiv 24 članov. Obveza za vključitev novih članov v fizikalni aktiv je z ozirom na številno stanje mladine 80 po številu majhna, bodo pa isto tudi v kratkem času povečali. S svojo udeležbo pri tekmovanju fizikalnih aktivov sindikalnih podružnic pa bodo dokazali, da tudi oni nečejo zaostajati pri fizikalnem delu za ostalimi sindikalnimi podružnicami.

RAZPIS

tekmovanja v odbojki sindikalnih podružnic

Prijave za prvenstvo sindikalnih aktivov v odbojki je poslani na OOS, sektor za fizikulturo do 20. t. m., nakar se bodo razdelili grupe, ki bodo začele tekmovati s 1. avgustom. Razpis tekmovanja je bil objavljen v prejšnji številki. OOS.

KINO Metropol

od 7. do 11. julija
sovjetski umetniški film:
PREBRISANO DEKLE

KINO Dam

od 11. do 15. julija
sovjetski umetniški film:
ŽIVLJENJE V CITADELI

Kino

»Udarnik« Velenje

9. in 10. julija
sovjetski umetniški film:
STENJKA RAZIN

Kino ŽALEC

9. in 10. julija
sovjetski umetniški film:
GAVROCHE

13. in 14. julija
sovjetski umetniški film:
VELIKO ŽIVLJENJE

Predstave:

ob sobotah, središč in četrtkih ob 20. uri, ob nedeljah ob 15., 17.30., in 20. uri